

Affiniteiten#7: JoHaNnA VAn OvERmeIr * :)(: * MeSSieURS DELmOTTe

Christoph Fink , Joëlle Tuerlinckx

16.02.2025 - 30.03.2025

In deze zevende en laatste editie van de jaarlijks terugkerende tentoonstelling *Affiniteiten* presenteert LLS Paleis het werk van Johanna Van Overmeir (°1983, Duffel) en Messieurs Delmotte (°1967, Luik) naast dat van Christoph Fink (°1963, Gent) en Joëlle Tuerlinckx (°1958, Brussel). Door het werk van kunstenaars samen met dat van hun levenspartner tentoon te stellen, schenkt LLS Paleis aandacht aan de private context waarin kunstwerken tot stand komen, waardoor ze het archetypische beeld van de kunstenaar als autonoom genie in vraag stelt. De tentoonstelling omvat onder meer deze werken met vormelijke of inhoudelijk overeenkomsten, werken waarin de kunstenaars naar elkaar verwijzen en werken uit hun persoonlijke collecties, waarvan sommige nooit eerder zijn tentoongesteld.

Het ensemble van 'C.F.J.T. werken' dat Christoph Fink en Joëlle Tuerlinckx voor de tentoonstelling ontworpen hebben, biedt inzicht in de herhalingen, citaten en invloeden die inherent zijn aan elke artistieke praktijk. In hun geval lijken deze uitwisselingen vooral verband te houden met wat hun werk mogelijk maakt en drijft. Een bezoek aan dezelfde fabriek of tentoonstelling, een rit door hetzelfde landschap, het is wat Fink en Tuerlinckx de gedeelde pragmatiek van het werk noemen, die de mogelijkheid tot beïnvloeding natuurlijkerwijs vergroot. De meeste van deze formele of conceptuele overeenkomsten lijken echter aan hun eerste ontmoeting vooraf te gaan. Het gebruik van carbonpapier als '*fabrique du double*', de notatiesystemen, de afgeronde tafelhoeken, een fascinatie voor de ongrijpbare en elastische aard van de tijdruimte, het gebruik van discussvormen, van boeken en een eigen grafische vormgeving (voor het ontwerp van boeken, aankondigingen, posters en ansichtkaarten), het gebruik van de woorden 'beweging', 'symfonie' en 'contrapunt', de tekening van een horizonlijn - het lijkt allemaal te hebben bijgedragen aan de onvermijdelijke ontmoeting van de twee kunstenaars, op een dag in een trein in 1995, ergens tussen Brussel en Basel. Naast deze overeenkomsten, hun 'gemeenschappelijke basis', valt ook hun gedeelde aandacht voor de (architecturale) context van tentoonstellingen op. Deze preoccupatie leidt er toe dat ze gelijkaardige systemen hanteren om kunstwerken tentoon te stellen, zoals tafels, waar werken tijdelijk op een horizontaal vlak geassembleerd en geplaatst kunnen worden.

Verwijzend naar het werk van Christoph Fink werkte Tuerlinckx voor *Affiniteiten* deze opstelling uit met tafels tegen een zwarte achtergrond, die hun beide oeuvres in wat zij een 'zwartheid zonder context' noemt, omsluit.¹ Deze eerste 'zwart betegelde' zaal is gecentreerd op Tuerlinckx' *A-exposition* in het Gentse Opus Operandi (1995), de eerste tentoonstelling die Fink van haar gezien heeft. Het project vond zijn oorsprong in een rol stickers met de letter 'A'. Elk wit object waar een van deze 'A's' op geplakt werd, kreeg een plaats in de tentoonstelling - een proces dat hier na dertig jaar uiteindelijk afgesloten werd, toen de laatste 'A' van de rol aan één van Finks favoriete werken, een kleine witte massa, gekoppeld werd. Terwijl het ensemble zich over de gehele lengte van de eerste tentoonstellingsruimte uitstrekt - de presentatie begint met de cirkelvormen die in beide oeuvres voorkomen en sluit met een knal met de *Table Vortex double rose* (2025) -, eindigt ze juist klein, in een uithoek van de tweede ruimte.² Op deze blauwe tegels die het huiselijke oproepen, tonen de kunstenaars een deel van hun intiemere universum aan de bezoeker, inclusief het door Fink beschreven verhaal van hun kattenfamilie, dat in de keuken van hun appartement ophangt.

---

¹ Het tegelmotief dat ontstaat uit een frottage van de muren van de blauwe tentoonstellingsruimte in LLS Paleis verwijst naar de azulegios techniek, een bekleding van keramische tegels gebruikt door Christoph Fink in monumentale werken, zoals zijn publieke opdracht *Aardmantel* (2019) in de stationstunnel van Aalst (53 meter lang en 3 meter hoog).

² Het werk *Table Vortex double rose* refereert aan Christoph Finks eerste tentoonstelling in LLS 387 in 2010 "*Vortex der heerlijkheid*" - *reprise pour cinq moteurs, draps et broderies*. Hier verbergen de stoffen op de tafels Finks musicale installatie. De zwarte stoffen zijn adkomstig van LLS 387 en de roze gordijnen van LLS Paleis, waar ze in de tentoonstellingsruimte (een oude frituur, tot feestzaal omgevormd) ophingen toen de organisatie in 2017 de ruimte kocht.

Op de andere zijde van de tentoonstellingsruimte tonen Messieurs Delmotte en Johanna Van Overmeir registraties van performances, videowerken en installaties. Zij wonen en werken in Antwerpen en zijn sinds 2021 een koppel en trouwden in 2023. Hun vroege werk bestaat voornamelijk uit acties in de publieke ruimte. In korte video's, zoals *Fountain* (2000), voert Messieurs Delmotte, zoals steeds in een opvallend pak gekleed, subversieve handelingen uit in zijn thuisstad Luik. Zijn satirische houding contrasteert met het ritualistische en repetitieve karakter van Van Overmeirs werk, zoals te zien is in haar cyclus van vijf opeenvolgende performances *P(S)5* (2011), waaronder *Baptism*, een performance waarin ze haar haar wast, en *Distraction*, waarin ze het laat afknippen en het overgebleven haar in de Schelde gooit. Dit contrast blijkt ook uit de opnames van een performancefestival in de Antwerpse kunst ruimte The Pink House in 2016, waar de twee kunstenaars elkaar voor het eerst ontmoetten. Messieurs Delmotte herneemt een performance uit 2011 waarbij hij intiem contact zoekt met de bezoekers — vermomd als muzikant Paul Stanley fluistert hij een bekend deuntje van Kiss in hun oor en kust hen ongevraagd — terwijl zij meer dan acht uur lang in stilte het raam van de tentoonstellingsruimte zoent, een monnikenarbeid die Messieurs destijds zeer ontroerde. In *Affiniteiten* toont Van Overmeir een nieuwe versie van deze performance op het raam van LLS Paleis, die naar de geschiedenis van de kunst ruimte refereert.

Naast audiovisuele opnames omvat de tentoonstelling ook materiële residuen van de performances van Johanna Van Overmeir, zoals het Januskostuum dat ze droeg tijdens haar performance op de biënnale van Moskou in 2015 en een restant van de plakkerige vloeistof waarin ze tijdens haar performance *Lick Thy Wounds* (2012) in Anne-Mie Van Kerckhovens Open Studios een paar jaar eerder urenlang ging liggen. Van Overmeirs overgave aan herhaalde en langdurige acties kan gezien worden als een soort verzetswerk dat beide kunstenaars in verband brengen met Messieurs reactie tegen de hedendaagse consumptiemaatschappij en de kunstwereld. In sculpturale werken, zoals *Syrup Clogs of Liège* (1993), klompen met het iconische ontwerp van de wijdverspreide Luikse strooppotten, of *Dessin liquide - 1000 ml + Crachat de l'Auteur* (2021), een fles zwarte inkt van 1000 ml met een onberekenbaar aantal mogelijke, zonet onmogelijke tekeningen, die hij ondertekent met zijn spuug, drijft hij de spot met begrippen als de 'Belgische kunst' en 'artistiek auteurschap'. Net als zijn performances weerspiegelen deze werken een dubbelzinnige fascinatie voor de fictie die de werkelijkheid vandaag soms lijkt te verdringen.

Met dank aan de deelnemende kunstenaars, Dora Brams, Liska Brams, Evi Bert, Elias Cafmeyer, Galerie nächst St. Stephan, Vienna, Galerie Nagel/Draxler, Berlin, Cologne, Lore Grimon, Melanie Harl, Julien Jonas, Emilia Keller, Matthijs Ongenae, Ria Pacquée, Ron Rieck, Josephine Van de Walle, Rik Van Gorp, Laura Vandenbroucke, Remi Verstraete, Pascal Willekens / Vidi-Square. LLS Paleis wordt gesubsidieerd door de Vlaamse overheid en gesponsord door Duvel Moortgat en GHYSEL & DE LOMBAERDE accountancy & fiscaliteit.